

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,
Vierde Enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het op 2 september 1981 ter griffie ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende, tegen de aan belanghebbende door de inspecteur der directe belastingen te Y opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1976, met dagtekening 19 augustus 1981;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 23 november 1982 belanghebbende, vergezeld van A administratiekantoor B te Z, alsmede de inspecteur;

Overwegende dat aan belanghebbende een oorspronkelijke aanslag is opgelegd naar een belastbaar inkomen van f. 21.640,--;

Overwegende dat de bestreden navorderingsaanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f. 37.313,--;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze navorderingsaanslag in beroep is gekomen, aanvoerende dat de aanslag moet worden verminderd tot een naar een belastbaar inkomen van f 22.586,--;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot handhaving van de bestreden aanslag;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het volgende tussen partijen is komen vast te staan:

Belanghebbende genoot in 1976 tot 1 juni loon van C en daarna in verband met invaliditeit een uitkering op grond van de W.A.O.

Tevens dreef belanghebbende in 1976 een sigarenwinkel aan het D-plein te Z,

een verouderde en achteruitgaande buurt; deze onderneming werd oorspronkelijk uitgeoefend door zijn echtgenote van wie belanghebbende in 1972 is gescheiden. In de winkel werd ook snoepgoed en lectuur verkocht; de verkoop van tabaksartikelen vond voorts plaats door middel van een twintig tot vijftwintig automaten die belanghebbende in verschillende horecabedrijven exploiteerde.

Bij een onderzoek in belanghebbendes boekhouding ten behoeve van de heffing van de omzetbelasting, ingesteld in juli 1978 - na de regeling van belanghebbendes aanslag in de inkomstenbelasting 1976 - bleek dat aan de boekhouding geen kladadministratie ten grondslag lag en dat de kasontvangsten achteraf werden becijferd aan de hand van gegevens over zogenaamde kruisposten, per kas betaalde onkosten en per kas betaalde privé-uitgaven, een becijfering die voorts geen steun vond in enige kascontrole, laat staan in de vastlegging daarvan.

Ook de voorraden werden geschat.

Het uit deze achteraf opgestelde boekhouding resulterende bruto-winstpercentage beliep 8,2, berekend over de omzet, terwijl het, gelet op de verdeling van de omzet over de diverse soorten van gevoerde artikelen en de voor die artikelen laagst bekende winst-normen, circa 14 zou moeten bedragen.

Mede door de opstelling achteraf vertoonde de boekhouding wel een aanvaardbaar bedrag aan privé-opnamen.

In de bij de aangifte voor de inkomstenbelasting voor het jaar 1976 overgelegde jaarstukken komt een vergelijking voor van de bruto winsten over de jaren 1975 en 1976, waaruit mede een niet onaanzienlijke daling van het bruto-winstpercentage in 1976 blijkt.

Op grond van de vorenstaande bevindingen heeft de inspecteur een hogere winst in 1976 becijferd van f 14.727,--, naar een bruto-winstpercentage van 12, en met vervallen van de aanvankelijke toevoeging aan de oudedagsreserve ad. f 968,-- en tevens heeft hij op grond van na de aanslagregeling voor het jaar 1976 binnengekomen informatie over door belanghebbende verrichte diensten als E het

inkomen verhoogd met f 946,--.

Overwegende dat tussen partijen in geschil is de juistheid van de navorderingsaanslag voorzover deze betreft de winst uit onderneming.

Belanghebbende bestrijdt deze aanvoerende dat zijn boekhouding betrouwbaar is en heeft daaraan ter zitting toegevoegd dat de minder goede resultaten zijn te wijten aan veelvuldige schade aan de automaten, de omgeving waarin zijn winkel is gevestigd en gevallen van diefstal en dat zij hun bevestiging vinden in het feit dat hij zijn zaak in 1979 heeft geliquideerd.

De inspecteur acht de boekhouding onbetrouwbaar en is van oordeel dat de door hem toegepaste methode ter benadering van de ontvangsten de werkelijkheid beter weergeeft dan de methode die de boekhouder van belanghebbende heeft toegepast.

Overwegende omtrent het geschil:

Ten gevolge van het ontbreken van elke initiële aantekening omtrent het beloop van belanghebbendes kasmiddelen in 1976 en het daardoor ontbreken van elke, zij het wellicht primitieve vastlegging van de kasontvangsten alsmede ten gevolge van het ontbreken van enige aantekening omtrent de begin- en eindvoorraad geeft de achteraf door de boekhouder van belanghebbende opgezette administratie generlei houvast dat de daarin berekende ontvangsten een juiste afspiegeling van de werkelijkheid opleveren.

Niet gesteld is dat het de inspecteur, gelet op de uit de aangifte voor het jaar 1976 blijkende daling van het bruto-winstpercentage, niet zou vrijstaan bij de navordering van een meer aanvaardbaar percentage uit te gaan.

De inspecteur heeft onweersproken gesteld dat hij het uit de aangifte voor het jaar 1976 blijkende lage bruto-winstpercentage mocht volgen onder meer omdat belanghebbendes uit die aangifte blijkende privé-opnamen geen onaanvaardbaar bedrag opleverden.

Onder deze omstandigheden mocht de inspecteur, toen hem na het boekenonderzoek van de afwezigheid van een kasadministratie was gebleken, voor

de op louter schattingen berustende ontvangsten een bedrag in de plaats stellen dat berustte op een meer aanvaardbaar bruto-winstpercentage.

Hetgeen belanghebbende tegen het nader door de inspecteur berekende bedrag aan ontvangsten heeft aangevoerd treft geen doel eensdeels niet omdat een door een defect aan automaten stagnerende omzet of niet verhaalbare schade aan die automaten niet van invloed zijn op het bruto-winstpercentage en anderdeels niet, omdat, voorzover beschadiging van de automaten tevens leidt tot bereikbaarheid van de inhoud zonder betaling van het verschuldigde en daarmee tot verlaging van de bruto winst, de inspecteur daarmee reeds rekening heeft gehouden door niet uit te gaan van het minimum-percentage van 14 doch van een nog daaronder liggend percentage van 12.

Overwegende dat behoort te worden beslist als volgt:

HANDHAAFT de aanslag.

Aldus gedaan in raadkamer van 4 januari 1983 door Mr. G.J.L. van Willigenburg, raadsheer, in tegenwoordigheid van Mw. Mr. A. Vellema als griffier.

Vellema

Van Willigenburg

AANGETEKEND VERZONDEN

24 JAN. 1983

Aan partijen.